

مکان نما

کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان محله لادن با برگزاری کلاس های مختلف، دنبال استعدادیابی است

رشد در پس آزمون و خطا

نمایش عروسکی دارد. به نظر او این مکان، بستر مناسبی برای استعدادیابی و پرورش بچه هاست. او همچنین معتقد است که در کلاس های این چنینی، از اشتباهات و آزمون و خطا های بچه ها نتایج موفقیت آمیز دل چسبی به دست می آید.

● حفظ کردن بچه های مستعد

سحر قائمی که مسئول کانون پرورش فکری کودکان شماره ۱۰ مشهد است، توضیح می دهد: فعالیت های هنری و ادبی و فرهنگی این کانون بخش های مختلفی از جمله کلاس های قصه گوئی، نمایش نامه خوانی، بحث آزاد، نقد کتاب، ساخت کاردستی، سفالگری، نقاشی، خوش نویسی، شعر و... را برای کودکان و نوجوانان در بر می گیرد اما در زمینه ادبیات به طور ویژه و تخصصی تر کار می کنیم که بزرگ سالان را نیز در بر می گیرد. به گفته او با اینکه این مرکز از دیگر مراکز کانون جدید تر است و سال ۹۹ تأسیس شده، تاکنون چندین کودک یا نوجوان عضو آن در مسابقات شرکت کرده و مقام آورده اند.

قائمی با اشاره به درپیش بودن تابستان و اوقات فراغت دانش آموزان توضیح می دهد: در حال حاضر در این کانون حدود سیصد عضو فعال و هفتصد عضو ثبت شده داریم؛ البته هر سال در تابستان تعداد ثبت نامی ها بیشتر می شود. ما از بین آن ها استعدادیابی می کنیم و بچه های علاقه مند و مستعد را که سرمایه هایمان هستند، حفظ کرده و حتی کلاس های رایگان برایشان برپا می کنیم.

بچه ها و مربیان و کارکنان کانون اشاره می کند و می گوید: پسرمان قدر اینجا را دوست دارد که برای خواندن بعضی درس های سخت تر و رفع اشکالش به اینجا می آیم تا درس خواندن برایش جذاب تر و راحت تر باشد.

● آموزش های خلاقانه

مهدیار در ادامه صحبت های مادرش می گوید: اینجا را به چند نفر از دوستان مدرسه و بچه های همسایه هایمان معرفی کرده ام و در کانون عضو شده اند. اینجا خیلی خوش می گذرد. محمد ماهان و محمد عرفان محبوبی فر و قلوهای ۱۰ ساله ای هستند که به این مرکز رفت و آمد دارند. ماهان عاشق جشن ها و برنامه های جانبی اینجاست و برادرش با ذوق و شوق از گوزن، کرم کاغذی و تخم مرغ های رنگی که درست کرده اند، تعریف می کند. سهراب خواجه نژاد یکی از مربیان این مرکز است و کارشناسی ارشد

فهمیده شهری اره را در دستش گرفته است و شاخه نازک چوب را می برد. هر تکه چوب بریده شده چنان او را به وجد می آورد که گاهی جلوتر از راهنمایی های مربی اش سراغ تکه های بعدی می رود و آن ها را به هم می چسباند. آن قدر از دیدن آدمک چوبی ای که با دوستان کوچکش ساخته شگفت زده است که آن را برمی دارد و از کلاس بیرون می زند تا به دیگران نشانش دهد. اینجا کانون پرورش فکری کودکان شماره ۱۰ مشهد در محله لادن است. مثل همه کانون ها، کتابخانه و کلاس های مختلف فرهنگی، هنری و ادبی دارد اما در کنارش به طور تخصصی درباره ادبیات و برگزاری کارگاه های این رشته فعالیت می کند.

● اینجا درس خواندن جذاب تر است

با اینکه در حاشیه بولوار لادن قرار دارد اگر آشنایی قبلی یا نشانی دقیق نداشته باشی، نمی توانی پیدایش کنی. دانشگاه غیرانتفاعی خردگرایان مطهر که با کانون در یک ساختمان قرار دارند، چنان خودنمایی می کند که بیشتر رهگذران نمی توانند بفهمند در اینجا کانون پرورش فکری قرار دارد. از در دانشگاه وارد می شویم و بعد از عبور از کتابخانه دانشگاه، می رسمیم به سالن دنج و رنگارنگ کانون پرورش فکری. در کلاس ها بچه ها کنار مربیان شان مشغول آموختن هستند. بعضی بچه ها در کتابخانه دور می زنند و کتاب انتخاب می کنند. مهدیار همراه مادرش روی میزی نشسته است و دارد ریاضی کار می کند. مادرش، نجمه سادات قاضی زاده، می گوید: یک سالی هست که در محله لادن ساکن شده ایم و پسر ما را به اینجامی آوریم. اوبه محیط خوب و ارتباط های صمیمی بین

پوریا بنائیان، یکی از استعداد های برتر رزمی کار کشور است

با مرام چوخه در تشک جودو

● چالش ها و سختی های جودو برای تو چیست؟

تمرین زیاد در اردوی تیم ملی واقعا سخت است. درست است که با آن کنار آمده و موفق شده ام ولی واقعا خسته کننده است. مشکل دیگر هم تعلیق فدراسیون جودو بود که همه جودوکاران درگیرش شدند.

● آسیبی که تو از این موضوع دیدی، چه بوده است؟

جودو چهار سال تعلیق بود و ورزشکاران ما نمی توانستند در مسابقات شرکت کنند؛ به همین دلیل ما از فنون و آموزش های روز جودو عقب ماندیم و الان در حال جبران آن هستیم.

● کدام مدالی که گرفته ای، بیشتر به دلت نشسته است؟

مدال طلای مسابقات بین المللی ترکیه خیلی به من چسبید؛ چون در مسابقات، همه حریفان را با اختلاف و قاطعانه بردم.

● یک خاطره ورزشی هم برای ما بگو.

مسابقات بین المللی تونس، اولین رقابت بین المللی من بود. خیلی استرس داشتم، به حدی که قبل از شروع مسابقه، فنون بازی از یادم رفته بود. با آن استرس، رقیب اولم را که فرانسوی بود، بردم و تا گرفتن برنز پیش رفتم. همه بچه های گفتند تو چطور مدال گرفتی با آن همه استرس!

● بزرگ ترین هدف در رشته جودو چیست؟

چون تا حالا کسی طلای جودو المپیک را در کشور ما به دست نیاورده است، دوست دارم اولین نفر باشم که آن را به دست می آورم.

● چرا کشتی با چوخه را انتخاب نکردی؟

کشتی با چوخه محدود به استان خراسان است و جای مدال آوری بین المللی ندارد. من دوست دارم در رشته ای کار کنم که مدال آوری در آن ته نداشته باشد.

● سعی کرده ای مرام پهلوانی

کشتی با چوخه را در این رشته هم رعایت کنی؟

تلاش می کنم که این طور باشد؛ پدرم هم بر رعایت اصول جوانمردی تأکید می کند.

● برای مسابقات بین المللی

از طرف فدراسیون اعزام شدی یا شخصی؟

از طرف فدراسیون و با پرچم ایران اعزام شدم. الان یک سال است پای ثابت اردو های تیم ملی نوجوانان هستیم.

زهر از گنجه ادانش آموز پایه یازدهم است اما ظاهرش درشت تر از سنش نشان می دهد: میدان های داخلی و بین المللی را در این سن و سال دیده است و جلواسم این جودوکار محله شریعتی وزن مثبت ۹۰ نوشته می شود. پوریا بنائیان در یک سال اخیر در همین وزن و رشته افتخار آفریده است و چنان خودی نشان داده که رئیس هیئت جودو استان درباره اش گفته است: «او از استعداد های برتر جودو کشور است. در آینده از او بسیار خواهیم شنید.» کارنامه سه سال فعالیت حرفه ای پوریا بنائیان در جودو مژین است به مدال های پر شمار که شامل برنز مسابقات نوجوانان کاپ آفریقادر تونس، طلای مسابقات جوانان کاپ آفریقادر تونس، طلای نوجوانان کاپ اروپا در ترکیه، چهار عنوان قهرمانی نوجوانان و جوانان در استان و یک قهرمانی نوجوانان کشوری می شود.

● با اینکه خیلی وقت نیست این

رشته را شروع کرده ای، مدال ها را پشت سر هم جaro می کنی! مربیانم می گویند در این رشته استعداد دارم. تمرین و تلاش می کنم که افتخاراتم بیشتر هم بشود.

● به خاطر فیزیک بدنت به

سمت جودو رفتی یا به این رشته علاقه هم داشتی؟

بخشی از انتخابم به خاطر فیزیک بدنی ام است. پدرم هم که از قدیمی های کشتی با چوخه است، در اینکه این رشته را انتخاب کردم، تأثیرگذار بود.